

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

● Nova enota VVO Angele Ocepek na Leninovem trgu

Počasi, malo, a vendarle

Na Leninovem trgu 14 v Novih Fužinah so že pri projektiranju stanovanjske stolpnice načrtovali, da bo v njej tudi enota vrtca Angele Ocepek. Tako so v začetku tega meseca prvi malčki prestopili pragove svetlih, čepav za zdaj še ne popolnoma opremljenih prostorov. Ta enota, ki je že tretja te vrste (prva v objektu A-17 je bila predana namenu februarja 1984, druga v objektu A-24 septembra lani), ima štiri oddelke, v vsakem je prostora za 20 do 22 otrok. Tu bodo varne in prijetne dopoldanske ure, to je čas, ko so njihovi starši v službi, preživljali otroci, stari od dveh do treh let.

»Za to starost otrok smo se odločili zato, ker je prav teh največ na spisku čakajočih, pa tudi zato, da bi staršem in njihovim majhnim otrokom prihranili naporno vožnjo z avtobusom v jutranjih urah v bolj oddaljene vrtce,« je razložila ravnateljica VVO Angele Ocepek Breda Zdešar. Te štiri skupine otrok je posebna komisija za sprejem oblikovala že v jeseni, vendar so morali do sedaj čakati na prostor.

»S tem, ko smo odprli to enoto v Novih Fužinah, smo le delno

to je oblikovanje enot vrtca v stanovanjskih objektih — ima pred samostojnimi vrtci kar nekaj prednosti. Otroci imajo bližje do vrtca, okolje je bolj podobno domačemu, vrh vsega pa je to cenejše kot gradnja kompletnih vrtcev.

Vrtec Angele Ocepek obiskuje 1100 otrok; od teh jih je nekaj čez polovico iz Novih Fužin. Dve skupini otrok vozijo vsak dan z avtobusi v vrtca v Zalogu in Hrušici. Menijo, da okoli 150 otrok, doma sicer iz Novih Fužin, hodi v druge vrtce v občini ali Ljubljani. Vse te otroke kot

tudi tiste, ki jih sicer vozijo drugam organizirano, prištevamo med nerešene primere. Prošenj za sprejem imajo v vrtcu Angele Ocepek nekaj manj kot 900, večinoma za fužinsko enoto, med njimi tudi precej takih, ki sicer tu še ne stanujejo, a bodo prav kmalu postali prebivalci tega naselja.

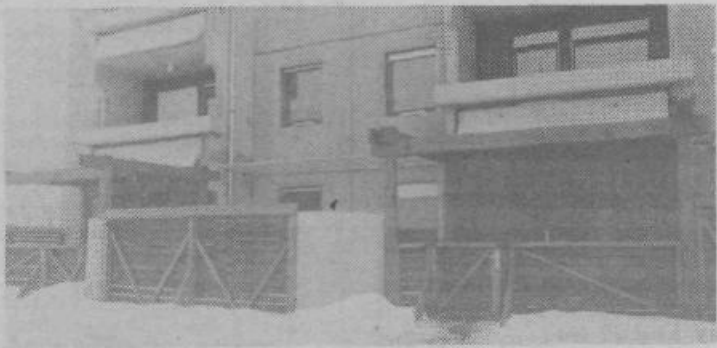
Skupna vrednost investicije nove enote vrtca Angele Ocepek na Leninovem trgu 14 je znašala 42.347.545 dinarjev. Kot soinvestitorji so sodelovali tudi že omenjeni vrtci s 400.000 dinarji. Sredstva za del opreme in drobni inventar pa so poleg vrtca zagotovila še mestna in občinska skupnost otroškega varstva. Tako občina kot občinski sis za otroško varstvo, krajevna skupnost in kolektiv vrtca Angele Ocepek si prizadevajo, da bi bilo čimveč otrok vključenih v varstvo.

D. J.

KS Nove Fužine

rešili najbolj pereče probleme do leta 1987 v naši krajevni skupnosti. Ko bodo konec prihodnjega leta Nove Fužine dokončane, bo v njih živelo 15 do 16 tisoč ljudi in te zmogljivosti seveda ne bodo zadoščale. Rešitev je le v gradnji še enega vrtca,« je povedal tajnik KS Nove Fužine Anton Colarič.

Že pred časom je naš izvršni svet sprejel sklep, da se v ceni kvadratnega metra stanovanjske površine v soseski Nove Fužine zbira tudi denar za gradnjo osnovnih šol in vrtcev na tem območju. Iz tega denarja je bila zgrajena fužinska šola in pa odkupljenih deset stanovanjskih enot v treh objektih. Ta način —

V enoti vrtca Angele Ocepek na Leninovem trgu 14 ima vsaka skupina otrok (tako kot v objektu A-24 na Leninovem trgu 9) svoj vhod. Vsaka skupina ima tudi svojo garderobo in sanitarije; razdelilna kuhinja je skupna. Prostori vrtca so popolnoma ločeni od stanovanjskih prostorov v stolpnici — prednost takega načina gradnje vrtca pa je tudi ta, da bo kasneje brez velikih težav te prostore mogoče preurediti v stanovanja. — (Foto: D. J.)

NOVE JARŠE

Praznovanje dneva žena

Društvo upokojencev, ki povezuje KS Jože Moškrič-Ciril in Dušan Kveder-Tomaž, je zelo aktivno, saj prireja na leto do 20 izletov, in sicer predvsem v krajo, znane iz NOB, ter tovariška srečanja. Poleg srečanj, ki jih imamo vsak tork in četrtek v naših društvenih prostorih, smo letos organizirali tudi srečanje ob dnevu žena. Prejšnja leta smo organizirali praznovanje žena zunaj Ljubljane, sedaj pa imamo svoje prostore na sedežu KS Jože Moškrič-Ciril. Toda ti prostori so mnogo premajhni za srečanja. Ob takih in drugih prilikah šele vidimo, kako potrebni bi bili za celotno naselje večji prostori, v katerih bi lahko nemoteno delovale vse družbenopolitične organizacije in društva. Skratka, potreben nam je dom občanov...

V nabitem prostoru se je praznovanja udeležilo približno sto članov našega DU, vabljeni so bili seveda tudi moški. Pozdravili in voščili so ženam predstavniki družbenopolitičnih organizacij, predsednik društva pa je v kratkem nagovoru obrazložil pomen dneva žena, ki ga praznujejo skoraj po vsem svetu. Poleg zakuske je vsaka žena dobila tudi nagelj. Sledil je kulturni program, v katerem je nastopil mešani pevski zbor iz Novih Jarš z več pesmimi, pa še deklamatorji s kratkimi recitacijami.

Navzoči so izvajanja nastopajočih navdušeno pozdravili. Ob dobri glasbi so gostje tudi zaplesali. Sicer pa je bilo razpoloženje v dvorani ob kozarcu vina zelo živahno. Pravi ob takih prilikah ugotovimo željo starejših ljudi, da so taka srečanja še kako potrebna.

Nismo pa tudi pozabili na nepre-

Na sestankih, ki jih ima odbor društva vsak mesec, razpravljamo o delu in nalogah društva. Tudi o volitvah je bilo dovolj razprave. Iz naših vrst je bilo precej predlaganih kandidatov za delegatske volitve.

gibne in bolne žene doma in v domovih za ostarele. Obiskali smo jih ter obdarili s skromnim darilom in nageljnjo.

Vsem pa smo zaželeli še mnogo zadovoljnih let. Ob takih prilikah vidimo, da so bolniki še najbolj veseli obiska. Čutijo, da niso pozabljeni. Zato obiskujemo bolne in jih ne pozabimo.

KATJA BENEDIK

KS Novo Polje

VSAK PRVI ČETRTEK SREČANJE RVŠ

Po oceni predsedstva KO ZRVS, da se v KS živijo člani ZRVS med seboj še premalo poznamo in sodelujemo, je bil sprejet sklep, da bo naslednji vsak prvi četrtek v mesecu od 18. do 20. ure v pisarni KS razgovor o delu v KS in še o vseh drugih stvareh.

KS Vevče-Zg. Kašelj

SREČNO, NOVOIZVOLJENI DELEGATI!

Volitve so za nami. Kar zadovoljni smo. V nedeljo, 16. marca, se je na treh voliščih izvršilo 80 odstotkov vseh volitev v krajevni skupnosti. Pred štirimi leti je bila na voliščih sicer 10 odstotkov boljše udeležba, vendar smo kar zadovoljni. Podrobneje oceno o rezultatih in izkušnjah, ki smo si jih na letošnjih volitvah pridobili, bo te dni naredilo predsedstvo krajevne skupnosti SZDL. Prav sedaj se konstituirajo delegacije za skupščine SIS, delegacija za zbor krajevnih skupnosti v občinski skupščini pa se je že konstituirala.

Ta čas smo predvsem dolžni, da se javno zahvalimo vsem številnim aktivistom, ki so pomagali pri izvedbi volitev. Najprej poštreno mladinkam in mladincem, ki so vestno raznesli vabila na volitve, pa vsem članom volilnih odborov in komisij, ki so na dan volitev prizadevno pomagali krajanom, da so kljub zapletenosti in obsežnosti volilnih opravil le imeli priložnost demokratično, vljudno in v prazničnem vzdušju opraviti svojo ljudsko in državljansko dolžnost. Tako so izrazili zaupanje vsem našim 80 delegatom in delegatom družbenopolitičnega zbora občinske skupščine.

Hvala aktivistom, hvala volilcem in srečno novoizvoljenim delegatom naše krajevne skupnosti.

Predsednik KK SZDL

S. G.

KS Besnica

Redek popotnik, ki ga pot zanese v vasico Ravno brdo, bo z občudovanjem opazoval še neizumetničeno naravo. Človek tu kakor tudi v bližnji okolici še ni utegnil s svojo včasih neprimerno roko odstraniti lepote, ki so jih pred njim uživali predniki stoletja sem. Vasica, čeravno na pogled nič posebnega, saj šteje le nekaj hiš, skriva legendo, ki jo pomnijo le vaščani in se prenaša iz roda v rod.

Sneg, ki je zapadel v tisti januarski noči, se v dolini ni utegnil niti pošteno prijeti, ko je tam gori v Ravnem brdu že pošteno pokazal svojo belino. Kljub temu, da ga je namerod le za ped visoko, je avtomobil le stezka »prisojhal« na vrh, saj je bil sneg južen, dan pa turoben in meglen in nič kaj pripraven za sentimentalno razmišljanje. Ustavil sem se pri Kamnikarjevih ali po domače pri Teličarjevih, ki so bili zbrani ob topli kmečki peči — kaj drugega jim ta dan pač tudi ni kazalo. Toplota, ki me je takoj prevzela, ko sem stopil v hišo, pa kozarček domačega žganja sta opravila svoje in ni mi bilo težko navezati pogovora z gospodarjem Ivanom in njegovo materjo Terezijo, katere rojstvo sega še v

prejšnje stoletje, v leto 1898. Navzlic visoki starosti po malem opravlja še prenekatero gospodinjsko delo, pozimi, ko sta zunaj visok sneg in mraz, pa dela peharje, cekarje in druge izdelke iz slame; tega dela se je naučila že v rani mladosti. Sama pravi, da ji delo sedaj ne gre več tako izpod rok kakor včasih, naredi pa še vedno precej domačih »pripomočkov«, ki so bili včasih nepogrešljivi, sedaj pa jih marsikateri mešan kupi le še za dekoracijo. Rada tudi hodi v naravo in še lani se je večkrat tedensko odpravila v gozd po borovnice in gobe, za katere ji pravi sin, da jih ima kar posejane.

Ko jo vprašam o legendi, za katero sem slišal od njenega sina Ivana, se

območju KS Zadvor in Bizovik začeti;

— krajanji potrjujejo predlagane načrte financiranja z obveznimi in neobveznimi prispevki in

— krajanji pooblašajo svet KS Zadvor, da podpiše pogodbo z Ljubljansko banko za obročno zbiranje potrebnih finančnih sredstev.

Sklepi so bili sprejeti soglasno. Zdaj se začnejo drugi deli akcije, v kateri naj bi sodelovali

KS Zadvor

vsii interesi za nove telefonske priključke, pa tudi tisti, ki želijo svojo linijo izboljšati. Glede na to, da bo bodoče kablsko omrežje novo, bo podrt tudi stari sistem v KS Zadvor in postavljene bodo nove telefonske številke tudi za dosedanje naročnike. V tej akciji naj bi torej sodelovali vsi — sedanji naročniki in bodoči, tudi nič pa ne bi bilo narobe, da bi še kdo kaj prispeval, zlasti tisti, ki želi čez nekaj let šele postati novi naročnik.

Poleg prej omenjenih treh sklepov so krajanji sprejeli tudi način financiranja in prispevanja k tej skupni investiciji. Dogovorili so se in sklenili, naj bodo prispevki naslednji:

1. DELOVNE ORGANIZACIJE obvezno prispevajo za nov telefonski priključek 300.000 din, neobvezno 150.000 din za sedanji telefonski priključek in 50.000 din na

zaposlenega delavca, ki se je prijavil za nov telefonski priključek;

2. OBRTNIKI obvezno prispevajo za nov telefonski priključek 200.000 din v 8 obrokih po 25.000 din, neobvezno pa 50.000 din za sedanji telefonski priključek v 8 obrokih po 6250 din;

3. KRAJANI obvezno prispevajo za nov telefonski priključek po 150.000 din v 7 obrokih po 20.000 din in obrok za 10.000 din, neobvezno pa 30.000 din za sedanji telefonski priključek v 8 obrokih po 3750 din.

Zdaj je torej razumljivo in jasno, kako in kje naj se krajanji interesi pobrigajo za telefon. Že v tem času, ko to pišemo, v krajevni skupnosti krajanji podpisujejo pogodbe za predpisane prispevke. Akcija je zdaj odvisna od tega, kako hitro bodo zbrana finančna sredstva, kajti upoštevati je treba staro resnico, da kdor prej da, dvakrat da.

Zbor krajanov je telefonske naročnike iz naselij Česnjice in Zagradišče opravičil, naj bi ti ne prispevali k akciji, če ne želijo. Pred leti so namreč že veliko prispevali, da so prišli do telefonskih priključkov in jih zdaj ne bi kazalo nadlegovati z novimi dajatvami.

Vse informacije pa lahko dobite v pisarni krajevne skupnosti Zadvor!

Pohitite z akcijo!

ALOJZ KASTELIC

ŠTEPANJSKO NASELJE

Občni zbor gasilskega društva

Člani in povabljeni gostje so na občnem zboru GD Štepanjsko naselje ocenili delo v preteklem letu. Poročila društvenega predsednika, poveljnika, blagajničarke in nadzornega odbora so prisotni sprejeli brez pripomb, saj je znano, da naši gasilci zelo gospodarno obrnejo vsak dinar.

Število aktivnosti v preteklem letu je bilo zares veliko in tudi za poznavalca razmer prijetno presenečenje. Človek kar nehoti primerja naše gasilce z delovanjem krajevne in hišne samouprave, z delovanjem raznih delegacij in komisij. Gasilci so kljub temu, da tudi oni delujejo na prostovoljni osnovi premonogokrat marsikomu pravo nasprotje, saj s svojim samoodrekanjem, s pravo ljubeznijo opravljajo svoje humano poslanstvo.

V plan aktivnosti za leto 1986 so si med drugim zapisali, da bodo tudi letos nadzorovali uporabnost gasilnih aparatov in organizirali predavanja za krajanje o uporabi le-teh; opravili bodo pregled uporabnosti hidrantov v naselju in pregled kletnih prostorov, saj vemo, da imajo stanovalci v svojih kletah veliko stvari, ki ne spadajo vanje.

Velik poudarek so dali tudi na šolanje novih kadrov in formiranju društva Mladi gasilec — s sodelovanju z OŠ Karla Destovnika-Kajuha. Pohvaliti velja vodstvo šole, saj ima velik posluh do potreb gasilskega društva in mu nudi razne usluge ter brezplačno uporabo prostorov,

kadar je potreba — skratka zelo solidno sodelovanje. V planu je tudi pridobitev soglasij za svoje prostore v garažni hiši na Pesarski ulici, pa tudi gradnja le-teh.

Veliko je bilo povedanega o uspehih mladih članov gasilskega društva, saj so dosegli že zelo lepe rezultate v gasilskih veščinah na raznih tekmovanjih, katerih tudi letos ne bo manjkalo.

Podeljenih je bilo tudi več pisnih priznanj in knjižnih nagrad. Mladi člani so na koncu zbora prikazali zanimiv kviz o poznavanju teorije in znanju gasilskih veščin. Pokazalo se je, da so njihovi starejši tovariši zelo dobri mentorji, za kar zaslužijo priznanje, saj so mladi naša generacija in bodočnost.

Zbor se je končal v jedilnici šole, kjer so tovarišice kuharice demonstrirale izdelke svojih pridnih rok. Bili so zares okusni.

Morda bo tole poročilo tudi pritegnilo kakega bralca, da bo želel okrepiti gasilske vrste. Le pridite, lepo vas bodo sprejeli in vedno boste dobrodošli!

VILJEM KLEMENC

Pomenek za pečjo pri Teličarjevih na Ravnem brdu

kar razži vi in prične: Pripoved sega več stoletij nazaj — koliko, niti sama ne ve. Že njen oče Franc Skubic, ki se je bil rodil leta 1854 in je bil doma v Trušinah, to je v vasi, oddaljeni od Ravnega brda dobre pol ure hoda, ji je večkrat pripovedoval, da je v Bingerjevem lazu, to je na senozi, na kateri je pasla ovce, sedaj pa je tam gozd, ki se lepo vidi tudi iz njene hiše, bil pred davnimi leti grad, oziroma graščina, kakor sama pravi. Graščak naj bi bil premožen človek, ki je imel tudi več služinčadi in je le-ta bivala v graščinskih hlevih, ki so stali na mestu sedanjih hiš v Ravnem brdu. Izročilo pravi, da tedaj ni bilo toliko naselij ali vasi kot sedaj; kamor je seglo oko proti Dolenjskim gričem, vsepovsod so bili samo gozdovi in senozi.

Graščak, ki baje ni imel potomstva, je bil zagrt lovca. Na lovu ga je nekoč napadel medved, a čeprav hudo ranjen, se je rešil. V zahvalo za srečno

rešitev se je zaobljubil, da postavi na tistem mestu kapelo. Res je to storil, a kapelo, ki je stala v vasi Trušine, so kasneje porušili in na istem mestu postavili cerkev. Teličarjeva mati pravi, da se dobro spominja, ko ji je še njen oče govoril, da je bil na cerkvenem otoku naslikan motiv graščaka in medveda med bojem, poleg pa je bila napisana tudi letnica. A slikarja je bila ob obnovi cerkve uničena, saj so bili tedaj stropi še leseni.

Legenda o graščaku ostaja, ostaja pa tudi pripoved, ki jo Teličarjeva mati končuje tako, da je na mestu, kjer je stala graščina, sedaj jama pod ruševinami kamena, v jami pa da je skrinja, ki jo čuvata bronasta psa. Graščakovo bogastvo še vedno čaka, kljub temu, da so pred desetletji domačini na domnem mestu že kopali... a to je že druga zgodba.

BOJAN JERLAH

PISMA BRALCEV

● Zaloški žulj gre v koš

Prejeli smo pismo, ki opisuje »zaloški žulj«, kot v uvodu piše nezadovoljni avtor pisma z željo, da bi ga z objavo odpravili. Žulj je baje mesar, ki se pri računu rad zmoti sebi v korist in se v mesariji rad greje ob električni peči, kar pa mesu ni všeč.

Pisma ne moremo objaviti, ker ni podpisano z imenom in priimkom avtorja, temveč le z »vedno

od mesarja ogoľufan občan Zaloga«. Ponovno opozarjamo, da pismo neznanih avtorjev ne objavljamo.

Piscu in še drugim krajanom, ki z mesarjem niso zadovoljni, pa svetujemo, da to povedo svojemu SVETU POTROŠNIKOV v krajevni skupnosti pa bo le-ta vzel stvar v roke, kot je treba.

Uredništvo